

προθύμως συνέδραμον αὐτοὺς καὶ ταχέως ἐπανέφερον τὴν Ρόδον εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς μεγαλοπρέπειαν· ἀλλὰ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ἀπηγόρευσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ στήσωσι καὶ πάλιν τὸν Κολοσσόν.

τὴν πικράν του ἀγωνίαν, καὶ παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἔχθρῶν του. Τὸ δρος τοῦτο ἦτο προσέτι διτελευταῖος τόπος, τὸν ὅποιον ἐπάτησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ μετά τὴν ἀνάστασίν του, πρὶν ἡ ἀναληφθῆ ἐξ τοὺς οὐρανούς. Τὴν σήμερον, ναὸς ἵσταται ἐπὶ τοῦ δροῦ, ἀ-

Ο Σωτὴρ ἡμῶν εἰς τὸ δρος τῶν Ἐλαιῶν.

Ἐν τῇ ὥραιᾳ ταύτῃ εἰνόνι βλέπομεν τὸν πανεύσπλαγχνον ἡμῶν Σωτῆρα, θεωροῦντα ἀπὸ τοῦ δροῦ τῶν Ἐλαιῶν, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ θρηνοῦντα διὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς μέλλουσαν νὰ ἐπέλθῃ καταστροφήν. «Εἴθε νὰ ἐγνώριζες καὶ σὺ τούλαχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτη τὸ πρὸς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα.» Καὶ ἀλλοτέ ποτε. «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύσουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσσα τοὺς ἀπεσταλμένους, ποσάκις ἡθέλησα νὰ σύνδέω τὰ τέκνα σου, καὶ δὲ τρόπον συνάζει ἡ ὄρνις τὰ ὄρνιθια ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἡθελήσατε.» Μανθάνομεν δὲ τις ἐπορεύετο συγχάκις εἰς τὸ δρος τοῦτο, διατὸν ἡτο κεκυηκὼς, καὶ διήρχετο ὄλοκλήρους νύκτας ἐν προσευχῇ. Τὸ δρος τῶν Ἐλαιῶν κεῖται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς δὲ τοὺς πρόποδας αὐτοῦ εἶναι ὁ κῆπος τῆς Γεθσημανῆς, διου δὲ Κύριος ἡμῶν ὑπέφερε

κριθῶς εἰς τὴν θέσιν, διεν ὑποιθεται, διτι ἀνελήφθη δ. Σωτὴρ ἡμῶν. Λέγεται προσέτι, διτι ἐπὶ τοῦ δροῦ τοῦτου ἐδίδαξεν εἰς τοὺς μαθητὰς του τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ἴσταται δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦτου ναὸς ὄνομα ζόμενος «Πάτερ ἡμῶν». Γαλλίς τις πριγκηπέσσα ἀνεγερεῖ ἡδη νέον ναὸν καὶ μοναστήριον, ἐπὶ δὲ τοῦ τείχους τοῦ περικυλοῦντος αὐτοῦ, ἡ προσευχὴ αὐτῇ εἶναι κεχαραγμένη εἰς 32 διαφόρους γλώσσας.

Ο ναὸς, ἐν ὧ δὲ Κύριος ἡμῶν ἐδίδασκεν, αἱ δόδοι δι' ὧν διέδαινε καθημερινῶς, τὰ πάντα εἶναι κατεστραμμένα, ὡς καὶ ὁ ἕδος προεῖπε καθήμενος ἐπὶ τοῦ δροῦ περιλυπος; Τὸ δρος εἶναι δπως ἡτον ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐτοῦ, τὸ δὲ ὄνομα Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν, πρέπει νὰ προενή ἐν ἡμῖν εὐγνωμοσύνῃ, διὰ τὴν ἀπειρον ἀγάπην καὶ ἀναπλαγχνίαν Αὐτοῦ, μετάνοια δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ητις ἐπέφερε τὸν θάνατον Αὐτοῦ.

